

Дівочька правда

Олександр Афанасьєв-Чужбинський

Сонце вставало; крізь на небі чисто,
Де-не-где хмарка гуляла на волі;
Тихо в дуброві, тільки ледве листом
Щось розмовляла висока тополя.

"Слухай, козаче! – говорить дівчина, –
Як одно сонце у небі святого,
Так ти, мій любий, вірная дружино,
Один у мене, й немає другого".

Сонце сідало; скрізь на небі чисто,
Місяць з-за гаю впливав поволі;
Тихо в дуброві, тільки ледве листом
Щось розмовляла висока тополя.

А вже другому казала дівчина:
"Як місяць у неба святого,
Так ти, козаче, вірная дружино,
Один у мене, й немає другого".